

Ahora los arreglos tendrán que ser otros y quizás más complicados.

P de F.-Bueno, si tan mal está, qué pensais hacer para buscar soluciones al problema?

P.- Mira, nosotros haremos lo que podamos. En principio tenemos una entrevista con el Alcalde para tratar temas de La Pineda; y entre ellos, figura este; y a pesar de que yo como concejal ya he escuchado una explicación de los servicios técnicos...queremos hablar con él y oír su respuesta, queremos pedirle que si hay que hacerlos funcional mecánicamente, que lo hagan. Sabemos que esta acequia tiene que desaparecer como otras del municipio, pero mientras las cosas no se planifiquen mejor a esa acequia hay que ayudarla de alguna manera ya que el agua estancada solo produce mosquitos, los cuales, a su vez, no nos dejan vivir.

P de F.- Has comentado que hablaréis de otros problemas. Puedes adelantarnos algo?

P.- Sí, tenemos otros problemas y graves. De todos es sabido el principal, el agua. Tengo que hacer un inciso para decir que

actualmente ha mejorado un poco; no se si por las lluvias o que, pero eso no quiere decir que el problema esté solucionado ya que el consumo en invierno es muy inferior

P de F.- Crees que hay suficiente agua para suministrar a toda esa cantidad de hoteles en proyecto de construcción?

P.- Bueno, yo pienso que aquí, en cuanto el agua sale salada más que la del mar, no tenemos problema; tampoco la puedes usar y agua tiene que haber; lo que sí vamos a pedir es que en el verano y mientras se soluciona el problema siren de poner un par de fuentes de agua potable, como mínimo para el consumo de cocina porque nosotros la tenemos que comprar hasta para lavarnos los dientes.

P de F.- Otro de los puntos es la sanidad. Según se decía, qué pensais tratar?

P.- Es indudable que estamos muy mal. Te diré que solo tenemos un médico que pasa su consulta diaria y nada más. Estamos sin practicante y si tenemos que inyectarnos tenemos que ir a Vila-seca o a Salou. Tampoco tenemos pediatra

para los niños. En definitiva, nos tenemos que desplazar para cualquier servicio que necesitemos y todos sabemos lo mal que estamos en el asunto del transporte ya que en Vila-seca no tenemos ningún medio de locomoción y todo lo que respecta a este tema tiene que ser a base de dinero.. Nosotros nos damos cuenta que al carecer de estos servicios tan necesarios la Pineda se nos muere, sobre todo en invierno, porque la gente valora mucho cuando tiene que decidir su residencia los servicios mínimos que tienes; y aquí no hay nada. Y respecto a la sanidad en limpieza de plazas, calles etc., deja mucho que desear. Creemos que hay una despreocupación total en invierno y pensamos pedir que también se limpien las playas por lo menos dos veces en esta época del año para que podamos, como mínimo, pasear.

Muchas gracias Paqui por tus respuestas. Oportunidad tendremos de volver a hablar de todas las cosas que nos hemos dejado en el tintero. Ánimo con tu tarea y adelante.

EL CELLER DE VILA-SECA, UNA SITUACIÓ POC CLARA A RESOLDRE

El Celler de Vila-seca és un edifici singular que fa la cantonada del Carrer de Castillejos i el Camí del Castell. És davant del Castell. Va ser construït l'any 1920 per a elaborar i guardar els vins de la collita local. N'és propietari el Sindicat Agrícola i alberga una sèrie de tines de ciment; algunes, poques, són de fusta.

La construcció del Celler obeeix a unes necessitats agrícoles molt importants durant aquelles èpoques. Les instal·lacions eren pràcticament completes. Ni havia una àrea de recollida, una de pesatge i una de

graduació del most. La verema recollida es passava per unes màquines-pressà i el most obtingut es conduïa cap a les tines del Celler on s'hi obtenia el vi. Ho diem tot en passat perquè això passava exactament en el passat; però des de fa uns anys, no passa. A Vila-seca, en l'actualitat, pràcticament no queda cap vinya, el Sindicat no rep cap mica de verema, les tines del Celler són buides. El poc vi que hi ha als cups es compra fora.

El Celler ha arribat doncs a una situació en la que no compleix cap funció. És allò que habitualment es

diu que no serveix per a res. És un fet innegable. Ningú pot expressar el contrari.

Si s'actua amb la més elemental lògica és fàcil preguntar-se quin sentit té l'existència d'aquestes instal·lacions i quin serà el futur de les mateixes?. La trista regressió de la nostra pagesia ens ha portat a aquestes situacions.

Cal ser realistes, però. Ningú no ens perdonarà mai que mantingues la inoperància del Celler. Cal ser realistes. Cal buscar-hi solucions. Cal buscar un bon futur per el Celler... No el deixarem pas morir de pena... L'època del seu

exposicions, espais per a desenvolupar actes singulars... feta una sèrie de coses que, de fet, van contracorrent de l'actual transcórrer de la nostra societat tan ensopida i televitrada. Però és precisament contra això contra el que cal lluitar-hi. Ara tenia l'oportunitat.

No creieu que seria bo que el Celler passés al poble, a domini popular, a ser utilitzat pel poble, que sigui una necessitat pel municipi? Llavors es cuidaria, es conservaria, s'utilitzaria.

Està clar que el Celler està en una situació gens clara. Una situació gens clara que s'ha de resoldre. El Celler ho mereix. El funcionament ha passat. Ara en comença una altra... Quina? Segur que no és fàcil de saber-la. Però s'ha de buscar: magatzems agrícoles, teatre, escoles, conservatori, sales d'actes,



LA COSTA DAURADA ÉS UN PES PLOMA

Del diari "El País" de 16 de desembre de 1987 (extracte):

"Cataluña destina 60000 millones a proyectos turísticos...
Del total de inversiones previstas, 18000 millones se destinan a la Costa Dorada, 12000 a la Costa Brava, 10000 a Barcelona, 5000 a la alta montaña, 9000 a obras de modernización i 8000 a otras zonas de Cataluña..."

Si un d'aquests dies algun medi de comunicació fes una enquesta a la població catalana demanant al públic una enumeració per ordre d'importància de les zones turístiques catalanes, és molt possible que la Costa Daurada aparegués majoritàriament en un honorífic tercer lloc, darrera de la Costa Brava i de les zones de muntanya. Fins i tot, molts dels enquestats podrien no recordar que entre Coma-ruga i Cambrils es dona



una activitat turística més que notable. Posats a imaginar, podria succeir que entre els propis habitants de Vila-seca i Salou pocs s'atrevissin a qualificar a la Costa Daurada com la primera zona turística catalana. Si les suposicions anteriors són correctes, existeix una forta discrepància entre l'opinió pública i la realitat econòmica del país, entre el que hom pensa i el que hom

fa.

Les inversions es fan per a guanyar diners, i no per raons sentimentals o polítiques. Cal concloure doncs que 18000 fan un cinquanta per cent més que 12000, per la senzilla i simple raó de que la Costa Daurada és la zona turística més important de Catalunya, per un marge notable. Aquest és un fet sovint essentat per certs professionals del turisme